

השבועון המצויץ לאינפורמציה המערכת והמהלה: רח לילינבלום 12, תל-אביב 66785, ת.ד. 136, סלמון (טני) 66785

2/12/72

ראיתי כמו עיני

מבנה תחת מבנה

יצאנו 6 אנשים במונית מחיפה לתל-אביב. כשהגענו ליד חנה שער העליה, ראינו אדם זקן - עולה חדש - נוהט את ידו לעצור את המונית. הנהג עצר, אך טירב להשיבו כי במונית היו כבר שישה נוסעים. ואסור להטיט יותר משישה. לבקשת הנוסעים, הסכים הנהג לבסוף. ליד חדרה עזר אותנו שוטי תנו"ע, הביט לתוך המונית, הוציא מכי"ס פנקס אדום, עם כתם שחור במרכז המעטפה, והחל רושם את שם הנהג ומצד המונית: עבירה על החוק - הסעת מספר גדול של נוסעים. דממה השתררה בתוך ה'מונית, והנהג הביט על הזקן, כאדם גיוע ברבע, הרואה לפניו תרנגולת צלוחיה.

כשהגענו לתל-אביב, ניגש הזקן לנהג. "תודה רבה, חזר נהג, אמר ובחידוד רחב הניח לו פנקס אדום עם כתם שחור במרכז המעטפה. הקורא יצחק בהן, הקריה, תיא, זוכה בפרס של 1 ל"י (וחיור רחב)

מחממה קרה

במאמרם, "קוריאה: מבצע רצח" (העולם הזה 702) פרסמתם, כי הצפון קוריאנים נחלצו מן הכיתור במחיר הפקדת כל השטח המרום לקו הרוחב ה-38.

בסדר הייתי שנלחמים בקוריאנה. או שמא החליטו היריבים לעצור לדירה הישנה. ישראל שפירא, כפר סלמה

נראה שהאקלים הקוריאני אינו נוח למגיה העולם הזה, שהעביר את המלחמה לאיזור הקוטב הצפוני.

סטרונטים באמריקה

מכיון הסטרונטים הישראליים הולמים כאן, אין אפילו חצי אחוז, המתכוונו להשאר באמריקה. ולא לחזור, אפילו אילו היתה לו ההזדמנות להמשיך כאן. אין לנו תעמולה יותר טובה מאשר אנשים אלה. לעומת זאת, מבישים את המדינה ערב רב של שליחים מכל המינים ואלה, שאינם מתעניינים בהיותם, וחוששים כל רגע שעלולים הם להקרא חורה, הם הפקידים - מן התברות למיניה עד הקונסוליות. אני בא בקשרים עם סטרונטים רבים רעים וביניהם אחוז הלא מתעניינים הוא באמת עצום. אלה העושים מאמץ עליון ליצג את מדינתם בצורה נאה, הם שכנינו בני מדינות ערב למיניהן. שמואל קראוס, ניידיורק

יר לפה

זה באמת חוצפה מצדכם חשבנו שהבחירה מהשקע עם היר על הפה (העולם הזה 698) יש לה ענינים נפלאות ואף מתוק ולא יותר. אבל כשהלכנו היום באלנבי, ראינו אותה, והיא ממש עוצמה והורגת. מדוע אתם מנעים מהקוראים את התענוג לראות אותה מבך רגל ועד ראש? אלכס דוד ווקוביסקי, איתן גור, תל אביב הנהי:

מזל לתכנית הלימודים

מדוע אין עורבים נ י על הבנית הלימודים בני ילדי כתי הספר העמם? אל תחשבו שירושלים מנינה כל כך על מוריהו. אכן, אנו חושבות כי את דותי הולמים יותר מכנסים לצריים עם הלוצה, כי החמסין עלה כבר על כסאו. גם להתרחק בים עם כנר ים לא יזיק קבוצת צבריות, וירושלים

סרי ושרי

כמי שהיה הקיץ בהדרו, ובביתו של ניהור, אני מרשה לעצמי לתקן מספר אי דיוקים במאמרם על ניהור (העולם הזה 702).

אם כי התאר פריט תורם נכון בתור "הבב", ובאמת יש קשר כל שהוא בינו לבין משטר הכיתות שהתבטל, אין קיים הקשר בחוק, ולא בוטל התאר על ידי חוק; אלא שניהרו עצמו, ברצותו להפיל מחיצות, יותר על תאר כבוד זה, שיש בו גם משום מישג, ה"בב" הכפריים וגם מן ה"ר האירופאי.

המלה האחרת, שכראש שם של אישים הודים, המודפסת בעיתוננו, פרושה לא אדון. כי אם "מר"; ואין לכתבה ולבטאה באות סכר (כתיב זה נובע רק מתחזיק בלתי נכון של הכתיב האנגלי), כי אם יש לכתוב ולקרא, "שרי".

יוסף א רוזן, ירושלים המסונן, שלא היה בהדרו, חודה. הוא טיב מזמן, שגם הוא צריך לבקר שם.

תורת האומה

כבר עברו שלוש שנים מרות באי נפול בנינו, אפרים הרש ז"ל, ולא מצאנו נחומים. למעשה מה, גם לא מצבה ומזכרת. אף בכנסת אין מדברים עוד על הבנים, שהקריבו את חייהם הצעיריים והרכיבים על מובח העם והמדינה. אף לא נמצא מישהו, שנישג עוד שאלותא בענין זה. הרי ישנן בעיות חשובות: נעלים, הלכשה, תלויים, בשר... ואילו בשר הנכורים המשרהים נשכח מהאדונים הנכבדים הללו לחלוטין. הם כרכו מעליהם כל אחריות לאותם המשרהים והוריהם, שבכותם הם נמצאים שם. הם שכחו להלטיין את הרקבות, ושכחו את ההורים האומללים, שנשארו עוד בחיים, יש גם "ד-לכנים" (מוטב ולא היתה), ומדוע לא ירד לאבות ה"שוליים" הילדים האלה שיש לשחרר את המולדת, ומת עוררת השאלה: ההיו בלבם הכוח וההלטה להלחם על שטרה קדושה זו, אילו היו יודעים בראש, שזכרם ימוש מליבה של האומה בזמן כה קצר? אף מצבת זכרון אינה קיימת לשמם וזכרם. אותה מזכרת, שהקימו בשרות רוטשילד, פנת נחלת בנימין, איננה זוכר הצעירים, שקיפחו את יריהם בעודם באיבם, למען איראל גדול וקדוש, למען ציון וירושלים. כנראה, שראשי תל אביב הקריבו למען האומה יותר מאותם אלפי הכחורים הצעירים, שברמם נתנו לנו את המדינה העברית.

מלך ובלומה הירש, תל אביב

האמריקאים צוחקים

האם האדם העומד על נג מנדר השחקים, ומנסה לקחת את חבילת הדולרים מסמל את ישראל? דן גרינבוט, תל אביב

מה דעתך?

המדינה והקרייזררים

הייתי מציע לצלמכם להכנס משקפים, כגליין מס' 702 הראיתם בתמונה את בית המשפט. ועל ידו חונה מכונית ראש הממשלה. מס' מכונית ראש הממשלה הוא 1000, ולא ת-4836 כפי שנראה בתמונה.

חיים קרויזמן, תל אביב

לא הצלח זקוק למשקפים, אלא הקורא קרויזמן להסברה על משק המדינה. חייב אדם להיות תמים, כדי להאמין שרק מכונית אדת נמצאת ברשות ראש ממשלת ישראל.

נוער מחפש את המחר

על הרוש, מסביב למדורה" אבד הכלה. איתרע מזלו ונתחן בגלגלי המפלגות השונות, הגלגליות. העולה החדש, שלמענו רותה כל חלקת שדה טובה בכמה ליטרות דם - ניצח דור זה והשפיע עליו השפעה מכרעת. אותו עולה, במקום להושיט יד לעזרה ושלום לפלה ולסטרונט הערבי שמעבר לגבול, נותן ומשקיע ראשו ורובו בקומוניזם או קפיטליזם, גם נורר אחריו את כל ה"גמעה". הפתור, באופן שסתי כמובן, לבעית הנוער: גנועה גדולה, מקיפה, שתוכל לקלוט את כל הנוער הישראלי, להנכו כרוח לאומית בלתי מסלחית.

הפלא השט

במדור מדינה (העולם הזה 696) כתבתם שהאניה "א. ק. אינדרפנדנס" מסוגלת לנוע כמחירות מתעיה 22 קשר (1. א. 74.8 ק"מ) לשעה. זהו באמת פלא. ולפי החשבון שלי 22 קשר זוהי מהירות של 40 ק"מ פלום 766 מטר. אם אתם לא יודעים משהו, מוטב שלא תכתבו אותו במקום להלביץ מני עצמכם ברבים.

דד כהן, חיפה נכתב דוקה שהפנים הסמיקו.

קוריאה: מבצע רצח

במאמרם (העולם הזה 702) כתבתם על הפקודה, שניתנה לצבא או"ם לקטול בקומוניסטים בכל כוחם: מדוע לא הכאתם גם את הסיבה לכך? א. ל. הבו לקומוניסטים

אין, בעולם תרבותי, שום הצדקה לפקודה לחייל פשוט, שתוכל להתפרש כהזמנה לרצח, בדם קר, של חיילים ושבויים.

ה ש ע ר

מה נהדר יותר לטיל בגליל, בונב, באילת או במצדה, כשהגיל הוא 17, השער חום, העינים ירוקות, ויש הרבה חברים?

כך חשבה גם חוה, בתו של חבר כנסת, תלמידת הכתה השביעית (ספרותית) של ביי"ס תיכון גאולה בתל-אביב. לכן היתה בין הראשונים, שהתלהבי לשביחת התלמידים, כשההנהלה כרבה להרשות את יציאת הכתה למסע מצדה (ראה רפורטגיה "למה הם לומדים?", עמודים 15-13)

מלבד מסעות מענינים למצדה ולימודים פחות מענינים בבית-הספר, מתענינת חוה בקולנוע. בלבד חלום חשאי, כבלבן של כמה מאות בנות אחרות: להיות שחקנית קולנוע. לכן לא התנגדה להצטלם על רקע הפלקטים הצבעוניים של אוה גארנר וחסתר ויליאם. אולם אחרי שהיית שעה לפני המצלמה והאורות המסנוורים, לא היה ברור אם חוה עדיין חושבת, כי חיי השחקנים חרודים כל כך, ביחוד כשהם נאלצים לעמוד לפני המצלמה ומנורות מסנוורת שופעות יחום, לא שעה אחת, כי אם חודשים רצופים.

לפני כשנה נודע בפעם הראשונה בארץ, כי קיימת "רכבת מחתרת" מכוג חדש: רכבת המגניבה יהודים מישראל הורה לגרמניה. מרומא, מאוסטריה, ממינכן נתקבלו ידיעות מסתוריות על ארגון מסועף, המצייד את ה"פליטים" בתעורות מזויפות, מארגן הברחות גבול בקנה-מידה גדול.

מטרתם של הבורחים היתה ברורה למדי. יהודים אלה, שעסקו ברובם הגדול בעסקי טוקי-שחור בגרמניה והתרגלו לחיי טפילים, באו לישראל בקוותם, כי יוכלו להמשיך כאן בחייהם הנוחים. בבואם לארץ התרכלו ברחוב לילינבלום, היונו את השוק השחור ואת בורסת הדולרים המזויפות. בכל זאת מצאו, כנראה, רבים כי האקלים הישראלי אינו נאים לבריאותם. הם הסיקו את המסקנה: לחזור לגרמניה, לחיות כ"עקורים" על השבון מפעילי צדקה אמריקאים, לא! לאשרת-כנייה כה לארצות-הי ברית.

הפיהור האסק-היהודים (שארן...)

רפאל אפרת, כתב מיוחד של העולם הזה, שביקר למטרה זו בגרמניה, מצא אותם במילי-שטרסה, מרכז השוק השחור במינכן. את סיפורו "הפיהור הלך, היהודים נשארו" הגישה המערכת לקוראים לפני שבועות מעטים (העולם הזה 696).

קוראים רבים הגיבו על האמר זה בהבעת התמרמרות על אופים האלח של טיפוסים אלה. השאלה, שהזרה ונשנתה במכתבי, היתה: מדוע הביאו אנשים אלה בכלל לישראל? מדוע ביובו עליהם כף ציבורי? מדוע אין בחירה כלשהי ביחס למועמדים לעליה?

בעומק לבם לא הבינו קוראים רבים, בכל זאת, כיצד מסוגל יהודי לחזור לגרמניה. על שאלה פסיכולוגית זו עונה, עתה, הודי"ה השני של ספרנו - סיפורו של מונטי גיינקובס, סופר העולם הזה באמריקה, על קבלת פניהם של פליטים מסכנים אלה בארצות-הברית. על כיו מתברר, כי מוסדות צדקה יהודיים, שאינם כצטיינים תמיד בתרומותיהם למגבית הישראלית, מפנקים יצורים אלה ביד רחבה, מכינים להם חיי גן-עדן, שהנם בגור חלום לדיירי מנתות העולים בארץ.

מסכם מונטי גיינקובס את סיפורו: "הדרך היחידה למנוע בעד יהודים אמריקאים טובים לחול מפיונק בלתי-מוסרי זה, הוא להסביר להם שאחרת יהגר כל רחוב לילינבלום לאמריקה... ואולי גם לא יהיה אסון בזה".

ח נ מ

על דעותיהם של ח. נ. מ. (העולם הזה 701) יש להעיר, שהונת ביקורת היא בעיה חשובה. טובי הסוציאליזם והרוסאים שבארצות הברית והלבנון פביעה זו. הנטיה עתה היא כיובל הונת ככל צורתיה. ראשית, מבחינת רפואית, בתי חוונות הינם מקור להסעת מחלות המין. הפקוח הרפואי מבחינה טכנית, הוא קשה מאד. (אשה יכולה להרביק במחלות מין עוד לפני שיתגלו אצלה סימנים כל שהם של המחלה).

במשך הזמן תוצר שכבה רחבה של נשים, שהן יזונות בסיבות, ולדיו מספר רב של פרוצות נשחיות, בעיקר מכיון אלה, שעובדו את בתי הבושת כגלל מחלה, והן התוהיה מפיות מסוכנות של המחלות.

מבחינה חינוכית, הוברד שצעירים שמנעם הראשון עם נשים היה כותב, רוכשים נישה ויחס רע לאשה. זה ניתן אותותיו בחיי משפחתם לפניהם.

ד"ר מ. זיידמן, תל אביב ראיתי את מכתבה של הקוראת החותמת תחת השם "אחת מהור" בו היא כותבת, ש"על הנוער הממלכת והבורד להסע את פתרונו ברבות, או בצורה נאותה אחרת, ואני מודה הודהה מלאה אתה. שמא תזוהא את עממה.

המדהה, חבר משק הכתובת: ת"א לילנבלום 12, טל. 66785 / העורך האחראי: אורי אבנרי / המו"לים: שלום כהן וא. גורדון / דפוס "ישראלי בע"מ ת"א, ע"י גשר ריינג' / הפצה פלס בע"מ.